

Mária Lécina

J.W.F. Werumeus Buning

bron

J.W.F. Werumeus Buning, *Mária Lécina*. Querido, Amsterdam 1975 (46ste druk)

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/weru002mari02_01/colofon.php

Let op: werken die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn.

[Mária Lécina]

Vrij naar de wijze van O Magali

Zang

Má-ri-a Lé-ci-na loopt te zwie-ren

Gitaar
(♩ maar = D)

In groe-ne zij - de en zwart sa - tijn met

vo - gels en ro-zen en an - je - lie - ren

en een doek - zoo wit als de ma - ne -

schijn. ¿Por - qué, Má - ri - a?

The image shows a musical score for the song 'Mária Lécina'. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line (Zang) and a guitar line (Gitaar). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The lyrics are in Dutch. The guitar part is marked with a tempo of '♩ maar = D'. The lyrics are: 'Má-ri-a Lé-ci-na loopt te zwie-ren', 'In groe-ne zij - de en zwart sa - tijn met', 'vo - gels en ro-zen en an - je - lie - ren', 'en een doek - zoo wit als de ma - ne -', and 'schijn. ¿Por - qué, Má - ri - a?'.

[I]

Mária Lécina loopt te zwieren
in groene zijde en zwart satijn
met vogels en rozen en anjelieren
in een doek zoo wit als de maneschijn
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina loopt te pralen
met zeven snoeren bloedkoraal
die kan Mária Lécina betalen,
haar mond is rood als een bloedkoraal
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina heeft een waaier
daar staan al de sterren ter wereld op
Geen sterveling komt er voorbij die waaier
of de zon en de maan gaan voor hem op
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina heeft lichte oogen
daar staan groene stortzeeën in,
dat diepe water is betooverd
daar schijnt de hel en de hemel in
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina draagt tusschen haar borsten
een zilver kruis met een diamant
En er is geen kruis dat zoo wordt gedragen
langs de heele Spaansche waterkant
¿Porqué, Mária?

Er liep een zeeman langs de kade,
die zeeman raakte van de wijs
's Nachts stond hij nog in de groene stortzeeën
en 's ochtends zag hij het paradijs
¿Porqué, Mária?

's Nachts hoorde hij de boeien brullen
in de mist voor Terrafugeia
En 's morgens vroeg liep hij onder de palmen
en hij zag Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina was te koopen
voor twintig zilveren peseta,
maar zij sloot een zeeman haar kamer open
voor een lied op Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

Zij zei ze was nog maar achttien jaren
en zij heette Mária Pepita
Maar zij kon haar eer niet lang bewaren,
Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

Mária vroeg hem of hij wou slapen
voor twintig zilveren peseta?
- Ik zal twintig peset aan de armen geven
maar geen cent aan Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

- Mária Lécina geef ik geen aalmoes
en het is te veel voor Pepita
- E! - zei toen Mária Pepita Lécina
- betaal dan te veel voor Pepita!
¿Porqué, Mária?

- Te veel voor niets en te weinig voor alles...
- E! - hij zegt voor niets! - zei Pepita
- Je zal me eerst morgen vroeg betalen,
als het niets is, niets! - zei Pepita
¿Porqué, Mária?

- Mijn hart wil niets of mijn hart wil alles,
 Mária Pepita Lécina
 En wat een hart wil kan geen goud betalen
 - Dat is waar - zei Mária Lécina
 ¿Porqué, Mária?

- Daarom wil ik niet met zilver betalen
 Mijn hart wil Mária Lécina
 - Je mag mij met je hart betalen
 Wat betaalt je hart? - zei Mária
 ¿Porqué, Mária?

- Een koning kan met goud betalen,
 met zilver betalen kan iedereen
 Ik zal je met een nieuw lied betalen,
 dat kan een zeeman maar alleen
 ¿Porqué, Mária?

Toen keek Mária hem in zijn oogen
 en zij had geen glimlach meer om haar mond
 - Hoe zal het lied zijn op mijn oogen?
 Zeg eerst hoe of het lied begint
 ¿Porqué, Mária?

- De zon schijnt in de groene stortzeeën
voor Vigo en Villajoyosa
Maar liever wil ik de maan zien schijnen
in de groene oogen van Mária
¿Porqué, Mária?

Toen gaf ze hem haar beide handen
Een zilver kruis schittert van een zucht
- Hoe zal het lied zijn op mijn handen?
Een zilver kruis schittert snel en licht.
¿Porqué, Mária?

- Aan haar vingers blinken kleine hemels
in iedere hemel een witte maan
Maar liever zie ik aan twee kleine voeten
tien witte manen ondergaan.
¿Porqué, Mária?

- Zeg nu wat je ziet met je oogen gesloten
zie Mária Pepita Lécina
- Zeg wat je ziet als je mij niet zien zult,
want zoo is het weldra - zei Mária
¿Porqué, Mária?

- De wilde Spaansche rozen bloeien
 ik zie vijf malen een roode knop
 Twee lichte bloeien aan Mária's ooren
 Twee donkere knoppen staan rechtop
 ¿Porqué, Mária?

Mária Lécina, voor vijf rozen
 geef ik een lied op Mária
 - Het is goed, ik zal je vijf rozen geven
 zei Mária Pepita Lécina
 ¿Porqué, Mária?

- Maar je zal mij een maaltijd met wijn betalen
 voor de roos in mijn haar - zei Pepita
 - En de armen kan ik zelf betalen
 al ben ik niet rijk - zei Mária
 ¿Porqué, Mária?

- Een vrouw gaat snel haar hart vergeten
 in Cadiz, Huelva en Granada
 Maar van mijn schoonheid mag ieder weten
 Voel, hier klopt mijn hart nog - zei Mária
 ¿Porqué, Mária?

- Mária Lécina kan niet lezen,
dan haar naam, die is Mária Lécina
En daarom moet het een nieuw lied wezen,
met mijn naam als refrein - zei Mária
¿Porqué, Mária?

- En het moet in gedrukte letters wezen
en er moeten honderd coupletten zijn
en het moet in eerbare woorden wezen
en het moet tweestemmig te zingen zijn
¿Porqué, Mária?

- Er mag van geen vrouw in staan te lezen
dan Mária Pepita Lécina
En er mogen geen kleuren en geuren in wezen
dan je aan mij zult vinden - zei Pepita
¿Porqué, Mária?

- Er zal van geen andere vrouw staan te lezen
dan Mária Pepita Lécina
En het zal groen en donkerrood wezen
en vuur en zwart, als Mária
¿Porqué, Mária?

- Het zal groen en blauw als de Spaansche zee wezen,
goud als de nachten van Granada
Het zal zwart en wit als de zeezwaluw wezen
en grauw als de rotsen van Negreiga
¿Porqué, Mária?

- Het zal geuren als de bloemen van Spanje
rozen, anjelieren en reseda,
als de heete thijm en het wilde oranje
rotsbloemetje bij Valencia
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina stak haar lippen
in den rooden wijn van Valencia
Hij dronk den wijn van Mária's lippen
- Het lied is begonnen - zei Pepita
¿Porqué, Mária?

Zij hadden samen den wijn gedronken,
toen zei Mária Pepita Lécina
- Wie geeft wat hij heeft, heeft Gods gave geschonken -
en zij gaf hem Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

De bergen zijn heet bij Cartagena
en de dalen zacht bij Ayora
Maar heeter en zachter dan bergen en dalen
is Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

Honderd klokken van Londen doen Londen bonzen
en vier katedralen Genua
Maar geen brons kan zoo in het donker bonzen
als het hart van Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

Toen sloeg zij voor hem haar witte doek open,
Mária Pepita Lécina
- God weet hoe ik mij ga verkoopen!
God zij mij genadig - bad Mária
¿Porqué, Mária?

Toen de zeeman haar zoo Gods naam hoorde spreken
Voer hem de doodskou in zijn keel
Hij had nog nooit Gods naam hooren spreken
als op dien dag in dat bordeel
¿Porqué, Mária?

En toen Mária den zeeman aanzag
Voer haar de doodskou in haar keel
Want zij had nog nooit haar hart voelen kloppen
als op dien dag in dat bordeel
¿Porqué, Mária?

Toen sloeg zij haar witte bedsprei open
- Wees mijn gast - zei Mária Lécina
En zij haakte haar zwart satijn keurslijf open
- Eet het hart uit mijn lichaam - zei Pepita
¿Porqué, Mária?

De witte zeehavik stort in zee neer
uit de witte wolken voor Corsica,
zoo als de wilde zeehavik in zee stort
omhelst Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

De zwarte zeezwaluw scheert de zeeën
in de stille baai van Averia
zoo zacht als de zwarte zeezwaluw de zee scheert
zoo omhelst Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

En toen hij weer naakt lag, en zij lag naast hem
zei Mária Pepita Lécina

- God zegen je zooals je moeder je maakte

God zij gezegend - zei Mária

¿Porqué, Mária?

En toen zij weer naakt lag en hij lag naast haar
zei hij tegen Mária Lécina

- God zegen je van je hoofd tot je voeten

God zegen je, Mária Lécina

¿Porqué, Mária?

Zoo scheen de zon zijn vele uren

op Mária Pepita Lécina

Toen steeg de maan boven witte muren

- Laat het lied nog duren - zei Mária

¿Porqué, Mária?

Zoo scheen de maan haar vele uren

op Mária Pepita Lécina

Toen daalde de maan achter witte muren

- Laat het liet nog duren - zei Mária

¿Porqué, Mária?

Maar toen in de oogen van Mária
het eerste licht van den morgen scheen,
toen sloot Mária Lécina haar oogen
en zij sloeg haar armen om hem heen.

¿Porqué, Mária?

Zij rees van hem op als een glanzend boegbeeld
het zweet stond haar op iedere borst
Toen vroeg hij Mária Lécina
of zij haar ogen niet openen dorst?

¿Porqué, Mária?

Zij boog weg van zijn borst als een glanzend boegbeeld
Mária Pepita Lécina
- Ik ben bang voor liefde - zei Pepita
Ga weg van mij - zei Mária

¿Porqué, Mária?

Nooit heeft een boegbeeld de zee verlaten
tenzij de eeuwigheid, tenzij de dood
Zoomin liet hij Mária Lécina
Zij was steenkoud als van den dood.

¿Porqué, Mária?

Zij stortte neder in zijn armen
Het kruis sloeg tusschen hun beider borst
Het sloeg neer met hen in een donkere stortzee
Geen die den ander aanzien dorst

¿Porqué, Mária?

Menig boegbeeld heb ik wit schuim zien ploegen
In Noordzee en blauwe Adria
God heeft mij de eeuwigheid doen klieven
aan de borsten van Mária Lécina

¿Porqué, Mária?

En zoo hebben zij veel gesproken
gelijk een man spreekt met een vrouw
tot de tranen stonden in Pepita's oogen
en de venstersteen blonk van morgendauw

¿Porqué, Mária?

De zeeman keek haar in haar oogen

- Zijn dat tranen, Mária Lécina?

Mária Lécina heeft niet gelogen

- Zoo eindigt het lied - zei Mária

¿Porqué, Mária?

De visschers slapen in zwarte sloepen
op de duistere zee voor Catania
Mária kwam op zijn borst liggen slapen,
Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

Zij sliepen tot laat in den morgen
toen was het helle zonneschijn
en de rijkste man en vrouw van Spanje
lagen achter een wit katoen bedgordijn
¿Porqué, Mária?

Toen schonk Mária hem helder waschwater
en zij wachte ook Mária Pepita
- Twee mensen die gelukkig slapen
die ruiken als bloemen - zei Pepita
¿Porqué, Mária?

In haar doek met vogels en anjelieren
knielde Mária voor haar klein zilver kruis
En zij bad dat God hem op zee mocht sparen,
zij bad voor zijn veilige reis naar huis
¿Porqué, Mária?

- Wanneer ik niet liefheb wil ik sterven
zong Mária Pepita Lécina

- Wanneer ik liefheb vrees ik te sterven

¿Porqué, Mária? - zong Pepita

¿Porqué, Mária?

Toen floot de stoomfluit in de haven

- E! - zei Mária Pepita Lécina

En de zeeman kon alleen maar zeggen

- Adio Mária Lécina

¿Porqué, Mária?

- Wanneer ik den sleutel had van het daglicht
en de sleutels van de eeuwigheid,
dan lag je gezicht nog naast mij in het donker
en daar lag het voor alle eeuwigheid

¿Porqué, Mária?

- Maar de sleutel van mijn deur is versleten
die past alleen nog op de hel

Zet dat in je lied, ieder mag het weten

't Is een lied van een hoer - zei zij - Vaarwel

¿Porqué, Mária?

Hij had afscheid genomen in Buenos Aires
en vaarwel gezegd in Villajoyosa
Maar nooit heeft hij een woord zoo zacht gesproken
als - Adio, Mária Lécina
¿Porqué, Porqué?
¿Porqué, Mária?

[III]

De steenen zijn hard op een heeten morgen
 in Cadiz, Huelva en Granada
 Hij zag een klein kind, dat liep zonder zorgen,
 O Mária Pepita Lécina
 ¿Porqué, Mária?

Nabij de haven is een bron water
 daar put men koud, op de heete ka
 Daar dronk hij diep het ijskoud water,
 Mária Pepita Lécina
 ¿Porqué, Mária?

Er liep een zeeman langs de kade
 's Nachts was hij in het paradijs
 en 's morgens liep hij de trap van de hel af
 en hij lag in zijn kooi als in het graf.
 ¿Porqué, Mária?

En 's nachts ter wacht trok de zwaluw over
 van Noord naar Zuid, over Ibiza
 een lichte wolk over kaap Aguila
 een donkere wolk boven Afrika.
 ¿Porqué, Mária?

De bergen zijn heet bij Cartagena
en de dalen zacht bij Ayora
Maar heeter en zachter dan bergen en dalen
is Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

Mária Lécina is te koopen
voor twintig zilveren peseta
in Madrid, Barcelona, Ceuta, Sevilla
in Cadiz, Huelva en Granada
¿Porqué, Mária?

Hij stond het lied in den donker te zingen
op de brug op de ree voor Valencia
En de stuurman wou weten of dat een nieuw lied was
Mária Pepita Lécina?
¿Porqué, Mária?

Het werd gedrukt voor twee zilveren guldens
Hij pakte het in een zwart zeildoek pak
Hij bond het dicht met fijn zeilgaren
en hij lakte het met rood zegellak
¿Porqué, Mária?

Hij schreef er een moeilijken Spaanschen brief bij
aan Mária Pepita Lécina
Dat dit het lied was met de honderd refreinen
op Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

Maar toen hij Mária's naam had geschreven
voer hem de doodskou in zijn keel
Want hij was den naam van de haven vergeten
en den naam van de straat en het bordeel
¿Porqué, Mária?

De zeeman stond over de reeling te kijken
een maat op de ka, die sprak hem aan
Die heeft hem de allerbeste groeten
van Mária Lécina gedaan
¿Porqué, Mária?

Mária Pépita was te koopen
voor twintig peseta, voor iedereen
Voor hem alleen ging haar kamer open
voor een lied, voor hèm alleen
¿Porqué, Mária?

Toen heeft die zeeman een brief geschreven
daarin was twintig peseta
Daarop stond te lezen: *Mária Lécina*
te Cadiz, Huelva, of Granada.
¿Porqué, *Mária*?

Een rijk heer kan met goud betalen
met zilver betalen kan iedereen
Maar *Mária Lécina* zoo betalen
met een doodsteek, dat kan er maar een
¿Porqué, *Porqué*?
¿Porqué, *Mária*?

[III]

Shanghai, Semarang, Stockholm, Nagasaki
 Curaçao, San José, Acajuicilla
 Overal gaat er een kamer open
 voor twintig zilveren peseta
 ¿Porqué, Mária?

Op een nacht dat de zeeman aan Spanje voorbijvoer
 klopte hij aan de kapiteinskajuit
 En de deur sprong open, maar er was niemand
 dan de dood, die keek een patrijspoort uit
 ¿Porqué, Mária?

En achter den dood was het helder groen water
 zoo licht als de oogen van Mária
 De dood stond daar om uit te rusten
 want hij kwam van Mária Lécina
 ¿Porqué, Mária?

Wie in de hel zijn hart heeft verloren
 die kijkt de dood niet eens meer na
 Die is eeuwig verdoemd een lied te hooren:
 Mária Pepita Lécina
 ¿Porqué, Mária?

Er staat een wit bed in iedere kamer
daar slaapt men zoo diep als in den dood
Maar het geeft niet met wie men ook mag slapen
het is nooit voorgoed, het is nooit de dood
¿Porqué, Mária?

En toen de zeeman langs Spanje terugvoer
vroeg hij naar Mária Lécina,
en niemand wist meer waar Pepita woonde
te Cadiz, Huelva of Granada
¿Porqué, Mária?

Maar er was een witte doek aan komen drijven
op de rotsen voor Valencia
En men had de witte zeehavik zien kijven
op de golven voor Villajoyosa
¿Porqué, Mária?

In alle havens hoorde hij zingen
Mária Pepita Lécina
En de zwarte zeezwaluwen scheerden de zeeën
van Finisterre tot Negreiga
¿Porqué, Porqué?
¿Porqué, Mária?

In iedere kamer hangt een spiegel
wanneer men zich te wasschen staat
Men ziet daarin een gezicht, en daarachter
den dood die op iets te wachten staat
¿Porqué, Mária?

Maar er zong een engel aan Gods voeten
hoog boven de rotsen van Corsica:
God zal den zeeman wel vergeven
want God vergaf Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

Ja, God zal den zeeman wel vergeven
gelijk hij Mária Lécina vergaf.
Want Petrus zelf, staat er geschreven
verloochende hem op zijn gang naar het graf
¿Porqué, Mária?

Er is geen vrede in een menschenleven
niet in Cadiz, Huelva en Granada,
wanneer hij niet afrekent met zijn leven
Met Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

En eens dat zij voor Averia lagen
op een Zondagmorgen bij bladstil weer
stond hij in een spiegelglad water te staren,
zijn eigen oogen zagen hem weer
¿Porqué, Mária?

Toen hij zich zag staan in dat helder water
- daar staat het water duizend vaam -
zag hij achter zich in dat helder water
een blinkenden witten hemel staan
¿Porqué, Mária?

En toen hij daar zoo stond te staren
in den diepen hemel onder zee,
kwam het water hem in zijn oogen schieten
en daarvan rimpelde de zee
¿Porqué, Mária?

En eensklaps scheen in dat spiegelglad water
diep onder zee voor Averia
een schip door de witte wolken te varen
met als boegbeeld Mária Lécina.
¿Porqué, Mária?

En toen hij opkeek naar den hemel
zag hij hoog boven Averia
een schip door de witte wolken varen
met als boegbeeld Mária Lécina
¿Porqué, Mária?

Geen mensch kan in den hemel reiken
Hij keek over het leeg water uit
De kapitein was aan wal gevaren
de statietrap, die hing nog uit
¿Porqué, Mária?

Hij ging de statietrap naar beneden
de treden liepen tot onder zee
De wolken spiegelden in het stil water
Hij liep langzaam door tot onder zee
¿Porqué, Mária?

Hij gleed langzaam tusschen de witte wolken,
daar scheen een lichte stroom te staan
Als 's nachts een visscherssloep van Catania
zoo voelde hij die diepe deining gaan
¿Porqué, Mária?

In die diepe deining haalde hij adem
in de wolken diep onder Averia
Daar staat het water wel duizend vadem
O Mária Pepita Lécina
¿Porqué, Mária?

En toen de statietrap weer vrij was
kwam de dood uit de kapiteinskajuit
Hij liep de trap van de brug naar beneden
daar hing de statietrap nog uit

Hij liep langzaam de statietrap naar beneden
en keek over het leeg water uit
Hij zag den hemel staan in het water
Toen keek hij naar den hemel uit

Hij zag een witte zeehavik storten
uit duizend vaam lucht in duizend vaam zee
De hemel spiegelde in het water
Een witte zeehavik steeg op in zee

Een witte zeehavik stort in het water
Het water stort boven den dood omhoog
Een witte zeehavik stort in het water
Twee witte zeehaviken storten omhoog.

Toen keek de dood naar den lichten hemel
en hij rustte op die statietrap uit.
En de zwarte zeezwaluw scheerde de zeeën
Hij keek over het leeg water uit.
¿Porqué, Porqué?
¿Porqué, Porqué?